

עמ"ת 56116/01/14 - העוררת בעמ"ת 14-01-56116, המשיבה בעמ"ת 01-56614-, מדינת ישראל, מיחידת תביעות תעבורה ואח'... נגד המשיב בעמ"ת, העורר בעמ"ת 14-01-56614, יוסף חיים לורדו, מטעם הסניגוריה הציבורית ואח'...

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כבוד השופט אהרן פרקש, סגן נשיא

עמ"ת 56116-01-14
מדינת ישראל נ' לורדו (עציר)
עמ"ת 56614-01-14
לורדו (עציר) נ' מדינת ישראל

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מפקח מוטי דורונשטרוך
מיחידת תביעות תעבורה ירושלים

העוררת בעמ"ת
56116-01-14 המשיבה
56614-01-14 בעמ"ת

נגד

יוסף חיים לורדו (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד גבריאל טרונשוילי
מטעם הסניגוריה הציבורית

56116-01-14 המשיב בעמ"ת
56614-01-14 העורר בעמ"ת

החלטה

לפניי שני עררים על החלטתו של בית המשפט לתעבורה בירושלים (כב' השופט נ' מהנא) מיום 20.1.2014 במ"ת 6815-01-14. האחד, עררה של המדינה בעת"מ 56116-01-14 (להלן: "העוררת"), והשני, עררו של המשיב בעת"מ 56614-01-14 (להלן: "המשיב"). בגדרה של ההחלטה הורה בית המשפט על שחרורו של המשיב למעצר בית מלא בבית הוריו, בפיקוחם.

רקע עובדתי - כתב האישום

1. ביום 20.1.14 הגישה המדינה (להלן: "העוררת") נגד המשיב כתב אישום בבית המשפט לתעבורה בירושלים.

2. בפרק העובדת של כתב האישום נאמר, כי ביום 18.1.14 בסמוך לשעה 05:30 נהג המשיב ברכב במתחם ה"איזון" בדרך חברון בירושלים. המשיב נהג בפראות תוך שהוא נוהג במהירות, ללא אורות ומשתולל. המשיב נדרש כדין להיבדק בדיקת נשיפה, לצורך בדיקת שכרות וסירב. באותן הנסיבות נהג המשיב בפסילה, ביוזעין. בתאריך 22.9.11, בנוכחותו, נפסל המשיב, לתקופה של 42 חודשים מלקבל רישיון נהיגה על ידי בית משפט לתעבורה בתל-אביב.

בנסיבות המפורטות נהג המשיב ללא רישיון נהיגה בתוקף, כאשר תוקף רישיונו פקע בחודש יוני 2013. באותן נסיבות נהג המשיב ללא רישיון רכב בתוקף, כאשר תוקף רישיון הרכב פקע בחודש יולי 2013.

המשיב הואשם בעבירות הבאות: סירוב לבדיקת שכרות, נהיגה בקלות ראש, נהיגה בזמן פסילה, תוקף רישיון נהיגה שפקע מעל 6 חודשים, תוקף רישיון רכב שפקע מתחת ל - 6 חודשים ונהיגה ללא ביטוח.

הבקשה למעצר עד תום ההליכים בבית משפט קמא

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה העוררת בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

בבקשה נטען, כי שני שוטרים הבחינו ברכב הנאשם כשהוא נוהג בפראות, ללא אורות ומשתולל במתחם חניה גדול בסמוך למועדון "אייזן" בדרך חברון, בירושלים. השוטר דוד בן שטרית הבחין במשיב נוהג, ושוטר נוסף הלך רגלית לעבר רכב המשיב ועצרו עת יצא מהרכב. למקום הוזעקו צוותים נוספים עקב התפרעות של המשיב וחבריו שהיו במקום והמשיב אף איים וקילל את השוטרים. השוטרים הבחינו כי ריח חריף של אלכוהול נידף מפיו של המשיב, וזה החל לצעוק, לקלל ולאיים על השוטרים.

המשיב נדרש מספר פעמים למסור בדיקת נשיפה אך סירב, וזאת על אף שהוסבר לו משמעות הסירוב באופן מפורש.

בבקשה צוין, כי המשיב נהג בזמן פסילה, כאשר ביום 22.9.11 נגזר על המשיב עונש של פסילה למשך 42 חודשים, כאשר הודה וצירף שני תיקי שכרות. באותו גזר דין נגזרו על המשיב גם 8 חודשים של מאסר על תנאי ופסילה על תנאי.

עוד נאמר בבקשה, כי נגד המשיב קיימת עילות מעצר של מסוכנות ואין ליתן בו אמון, שכן המשיב פעם אחר פעם נוהג כשהינו שיכור ומסרב לבדיקת שכרות, נוהג בפראות והפעם עשה זאת גם בזמן פסילה. בבקשה צוין גם עברו הפלילי - תעבורתי של המשיב, וכן כי בגין עבירות אחרות, של הפרעה לשוטר, איומים, הסעת שב"ח, תקיפה והחזקת סמים ריצה עבודות שירות. כן נטען בבקשה, כי למשיב ניתנו מספר רב של הזדמנויות לחזור לדרך הישר, אולם נראה כי החוק אינו נר לרגליו, ולפיכך התבקש מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

החלטת בית משפט קמא

4. בהחלטתו סקר בית משפט קמא את הראיות לכאורה העומדות נגד המשיב והגיע למסקנה כי בשלב זה של בקשה למעצר עד תום ההליכים, יש בידי העוררת ראיות לכאורה כי המשיב הוא זה אשר נהג ברכב. כן צוין בהחלטה, כי בקשר לטענות של ב"כ המשיב למחדלי חקירה רופא פגם זה, ולו בחלקו, לאחר שבית המשפט הורה על השלמת החקירה, ומכל מקום, אין בכך משום לשנות את מסקנתו כי קיימות ראיות לכאורה נגד המשיב.

בית משפט קמא קבע גם, כי קיימת עילת מעצר נגד המשיב בשל מסוכנות וחשש לביטחון הציבור, כאשר חשש זה מתעורר מעצם מהותן של העבירות ומצטרף לעברו התעבורתי והפלילי.

בית המשפט ציין, כי רק במקרים חריגים ונדירים יורה בית המשפט על מעצר עד תום ההליכים בעבירות תעבורה, זאת כאשר קיים חשש אמיתי שחלופת המעצר לא תספק תשובה הולמת להגנת הציבור מפני מסוכנותו של הנאשם. בית המשפט שמע את אביו של המשיב, שהוצע כמפקח עליו אם ישוחרר למעצר בית מלא, והגיע למסקנה כי ניתן יהיה לסמוך על הפיקוח של האב שימנע מהמשיב גישה לרכב.

בסופו של יום, הורה בית המשפט לשחרר את המשיב למעצר בית מלא בבית הוריו, כאשר יהיה נתון לפיקוח של האם או האב. כן הורה, כי המשיב פסול מלנהוג. להבטחת תנאי השחרור והתייצבותו של המשיב לדיון בבית המשפט, הורה על הפקדת ערבון בסך של 5,000 ₪, וכן חתימה על התחייבות עצמית וערב צד ג' על סך של 10,000 ₪ כל אחד.

עיקרי הנימוקים של העוררת

5. בעררה של העוררת נטען, בין השאר, כי שגה בית המשפט קמא כאשר קבע כי ניתן לאיין את מסוכנותו הגבוהה והמוכחת של המשיב בחלופה כלשהי. צוין, כי המשיב הורשע בעבר פעמיים בגין סירוב לבדיקת שכרות, נדון בין היתר לפסילות של מספר שנים, המשיב הפקיד את רישיונו ואולם המשיך לנהוג ובשכרות. לחובת המשיב גם מאסר מותנה אשר לא הרתיעו. לשיטת העוררת, לאור התנהגותו של המשיב בעבר וכמפורט בכתב האישום, לא היה מקום לתת בו אמון, כי בזאת הפעם, בניגוד לפעמים קודמות, הבין, הפנים ולא ינהג שוב, לא בזמן פסילה ולא בשוכרות. לדעת העוררת, נדירים המקרים בהם נאשם מוכיח בצורה כל כך ברורה מה הוא מתכוון לעשות אם ישתחרר. העוררת הדגישה, כי ברור לה שבכל שחרור קיים סיכון, אולם במקרה דנן הסיכון הוא גדול, סבירות התממשותו גבוהה מאוד ועל כן אין לשחרר את המשיב לחלופת מעצר כפי שנקבע. העוררת שבה וציינה, כי נהיגה במצב של שכרות עלולה להביא לקטילת חיים, או לגרום לחבלות קשות לעוברי אורח ברגל או ברכב, ומסוכנותו של המשיב גבוהה במיוחד.

עוד נטען, כי שגה בית משפט קמא כאשר חיפש ומצא אמון בערבים ובחלופה מבלי שמצא אמון במשיב עצמו, שכן אמון שכזה לא ניתן למצוא בו, אמון המהווה תנאי בסיסי לכל שחרור. עוד הוסיפה העוררת, כי אמינות הערבים תאפשר למשטרה לדעת אם המשיב יצא מביתו, אולם, שני הערבים לא ימנעו את יכולת הנהיגה של המשיב בפסילה ובשכרות, ולסכן שוב עוברי אורח. חובת ההודעה שחלה על הערבים, והידעה שתקבל המשטרה מהפרת התנאים, לא תאפשר לה למנוע מידית את פגיעתו של המשיב.

על יסוד האמור, עותרת העוררת לבטל את החלטת בית המשפט קמא ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

בדיון לפני טען ב"כ העוררת, כי מן הראוי לבקש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב, אשר יבחן את השאלה האם הפיקוח המוצע הינו ראוי. שחרורו של המשיב למעצר בית עד תום ההליכים בבית הורים הינו למעשה בבחינת

"לרתום את העגלה לפני הסוסים". ב"כ העוררת ציין, כי האב הינו אדם חרדי ואילו המשיב חזר בשאלה, ואורח חיים נורמטיבי הוא מהמשיב והלאה. ב"כ העוררת מפנה גם לגזר הדין בעניינו של המשיב משנת 2011 שם טען בא כוחו באותה עת, כי המשיב עזב את הבית כבר בגיל 15, נזרק לרחוב ובתקופה זו הסתבך. בית המשפט התחשב במשיב ולא הטיל עליו מאסר בפועל על מנת לאפשר לו לעלות על דרך המלך, ואולם, כמסתבר, כך לא קרה.

עיקרי נימוקיו של המשיב

6. בעררו טוען ב"כ המשיב, כי שגה בית משפט קמא כאשר קבע כי קיימות ראיות לכאורה, ולחלופין שגה בכך שלא התייחס לפגיעה בעוצמת הראיות ולכרסום בהן. נטען, כי המשיב זוהה כמי שנוהג ברכב על ידי שוטר אחד בלבד מרחוב מקביל, בשעה מוקדמת לפנות בוקר. עוד נטען, כי שגה בית המשפט בכך שלא נתן משקל לעובדה כי המשיב טען מלכתחילה כי הוא לא נהג ברכב, וכי אינו יודע מי נהג ברכב, ואולם מסר בחקירתו פרטים של חברו אשר נכח במקום ומכיר את הנהג, וכי המשטרה לא טרחה לחקור את נהג הרכב או את בעל הרכב לפני הגשת כתב האישום.

בדיון לפניי שב ב"כ המשיב על הטענות שבהודעת הערר בכתב, והוסיף כי אותו נהג נחקר ומסר כי מפתחות הרכב היו בידיו. במצב דברים זה, כך הטענה, כאשר קיימת עדות יחידה של שוטר הטוען כי ראה את המשיב נוהג, ואילו מאידך המשיב מכחיש וטוען שלא הוא זה שנהג ברכב, אלא נהג אחר, וכאשר בעל הרכב לא נחקר כלל, המדובר במחדל חקירתי אשר מצדיק את הקביעה כי קיים כרסום בראיות המשליך על עילת המעצר.

עוד הוסיף וטען ב"כ המשיב, כי העבירות האחרונות אותן ביצע המשיב, הן משנת 2009. כן נטען כי מזה כחצי שנה המשיב אינו מתגורר בבית הוריו.

ב"כ המשיב התנגד להזמנת תסקיר של שירות המבחן וסבור כי בית משפט קמא התרשם מאביו של המשיב, אשר נחקר ארוכות כמפקח ראוי ואין מקום לשנות את ההחלטה. עם זאת הוסיף ב"כ המשיב וטען, כי אם יהיה בית המשפט סבור כי יש מקום לבקש ולקבל תסקיר מעצר, כי אז ראוי לעשות זאת שעה שהמשיב משוחרר בתנאים שנקבעו בבית משפט קמא, ולא עצור ממש.

דין

ראיות לכאורה

7. לעיוני נמסר תיק החקירה ובו חומר הראיות נגד המשיב. העדות המרכזית לכך שהמשיב נהג ברכב היא של השוטר דוד בן שטרית. כך באו דבריו של השוטר לידי ביטוי בהודעתו מיום 19.1.14 (ש' 19-25):

"ש. האם זיהית בוודאות מי הנהג ברכב.

ת. כן. 100%.

ש. מה הראות שהיתה במקום.
ת. "תאורת רחוב תקינה, ברורה ולא ניתן לפספס אותו כי הוא היה בודד עד עיכובו.
ש. הנהג יוסי טוען שבכלל לא נהג ברכב, מה אתה אומר על כך.
ת. אני אומר לך בוודאות שאני זיהיתי את יוסי נוהג ברכב, ושמרתי על קשר עין רצוף מרגע שירד מהרכב ועד שהשוטר איתמר הגיע אליו. ולאחר מכן אני ניגשתי למקום.
ש. האם הוא טען שלא נהג ברכב.
ת. כן, פעם אחת בצורה מזלזלת.
ש. לטענתו מי נהג ברכב.
ת. הוא מסר שאינו יודע. כאשר שאלתי אותו איך הרכב זז ממקום למקום, גם לא ענה."

השוטר מתאר את דרך נהיגתו של המשיב (שם, ש' 8) - "בשלב מסוים הבחנו ברכב נוסע בלי אורות, במהירות, משתולל, עושה רונדלים, מפרפר עם הרכב". כמצוטט, השוטר בן שטרית מוסר בהודעתו, כי זיהה את המשיב ב-100% כנהג של הרכב ושמר על קשר עין רצוף עם הרכב ונהג שירד ממנו, אשר לבש מעיל שחור וג'ינס בהיר. השוטר אף מוסר, כי הנהג היה לבד שעה שירד מהרכב והלך לכיוון קבוצה של חבריו שהייתה קצת מרוחקת ממנו. על פי הוראתו, זיהויו והצבעתו, ניגש שוטר אחר בשם איתמר, אשר עיכב את המשיב והכניסו לניידת סיוור. לאחר מכן ירד השוטר בן שטרית עם הניידת על מנת לעכב את הנהג ולעזוב את המקום.

המשיב, בהודעתו מיום 19.1.14, הכחיש שנהג ברכב. בהודעתו נרשם, כי לשוטרת שאזקה והכניסה אותו לניידת בטענה שהוא זה שנהג ברכב, אמר "שלא נהגתי, שאני לא יודע אם בכלל האוטו נסע בזמן הזה, ואין לי מושג מה הם רוצים ממני" (שם, ש'11-12).

8. הנה כי כן, בהזדמנות הראשונה שהייתה למשיב לומר מי נהג ברכב, לא מסר כי חברו נהג ברכב, או כי בעל הרכב נהג בו, אלא הסתפק בכך שאמר שלא הוא נהג, ושאינו יודע אם בכלל הרכב נסע. טענתו, כי אחד מחבריו נהג ובקשת בא כוחו לחקור את אותו חבר ואת בעל הרכב, עלתה רק בשלב מאוחר יותר, בעת הדיון בבית המשפט ביום 22.1.14. בעקבות העלאת הטענה הורה בית המשפט לתעבורה למשטרה להשלים את החקירה על ידי הזמנת בעל הרכב דוד ישראל אזוט וכן את מר ינון דה-בוטון. המשטרה זימנה וגבתה את הודעתו של מי שנטען על ידי המשיב כמי שנהג ברכב שמעון דה-בוטון. עד זה מוסר בהודעתו, כי היה זה הוא שנהג ברכב, ואז הגיעו השוטרים בג'יפ משטרתי ותפסו את המשיב. על פי האמור בהודעתו מפתח הרכב היה בכיסו, ולא מסר את המפתח לאף אחד (הודעה מיום 22.1.14 ש' 9-10).

מי שנטען על ידי המשיב כי הינו בעל הרכב, דוד אזוט, לא נחקר ולא מצאתי נימוק בידי העוררת להעדר חקירה זו, על אף הוריית בית המשפט.

9. מבחינת מכלול הראיות, קיימת עדותו של השוטר אשר מעיד חד משמעית כי שמר על קשר עין רצוף עם הרכב ועם המשיב שנהג ברכב, ועד לעצירת הרכב ויציאתו של המשיב מהרכב, והכוונת שוטר אחר, איתמר, לעצור את המשיב והוא עצמו הצטרף למעצר בסמוך לאחר מכן. דבריו של השוטר בן שטרית נתמכים בעדויות השוטרים האחרים שהיו בזירת האירוע.

לעומת זאת, קיימת הכחשתו הגורפת של המשיב כי נהג ברכב וכן עדותו של שמעון דה-בוטון, חברו של המשיב, אשר מוסר כי הוא זה שנהג ברכב. כאמור, המחלוקת המרכזית בין הצדדים הינה האם המשיב נהג ברכב אם לאו. דומה, כי גביית הודעה מבעל הרכב לא תהא בה כדי להועיל לעת הזו. מכל מקום, המדובר בגרסאות סותרות, ובשלב זה, כידוע, אין בית המשפט בוחן את מהימנות הגרסאות של הצדדים ומשקלן, ואלו ייעשו על ידי המותב שידון בתיק העיקרי (בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133 (1996)).

העולה מן האמור הוא, כי צדק בית משפט קמא כאשר קבע כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום, ואיני סבור כי אלו כורסמו עד כדי שינוי ממסקנה זו.

עילת מעצר

10. גם בעניין זה מקובלת עליו מסקנתו של בית משפט קמא, כי בנסיבות קמה עילת מעצר נגד המשיב בשל מסוכנות לציבור. זאת, בין השאר, מעצם מהותן של העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום, וכן נוכח עברו הפלילי התעבורתי והאחר של המשיב - אשר מאז שנת 2006 כאשר קיבל המשיב רישיון נהיגה ועד שנת 2009, צבר לחובתו 10 הרשעות קודמות, ביניהם נהיגה בשכרות, נהיגה בלא זהירות וגרימת חבלה של ממש ועוד. ויוזכר, כי בכתב האישום דנן, מואשם המשיב בסירוב לבדיקת שכרות, נהיגה בקלות ראש ובזמן פסילה ובהעדר רישיון נהיגה ורישיון רכב בר תוקף, כמו גם נהיגה ללא ביטוח. כפי שהובהר, נגד המשיב תלוי ועומד מאסר על תנאי של 8 חודשים מיום 22.9.11 למשך 3 שנים, אם ינהג המשיב בהיותו שיכור, או בהיותו תחת השפעת משקאות משקרים, או בהיותו פסול מנהיגה, דהיינו, המדובר בעונש שהינו בר הפעלה בגין כתב האישום דנן.

חלופת מעצר

11. על פי מצוות המחוקק בסעיף 21(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996, חלה חובה על בית המשפט לבחון חלופת מעצר, גם אם הגיע למסקנה כי קיימות ראיות לכאורה וכי קמה עילת מעצר נגד הנאשם. מעצר עד תום ההליכים בעבירות תעבורה ייעשה אך במקרים חריגים ונדירים, כאשר יש חשש אמיתי שחלופת מעצר לא תספק תשובה הולמת להגנת הציבור מפני מסוכנותו של נאשם (בש"פ 8864/13 **חורם נ' מדינת ישראל** (6.1.2014); בש"פ 9524/07 **ועקנין נ' מדינת ישראל** (18.1.07) והאסמכתאות שם). כאמור, בית המשפט שמע והתרשם מאביו של המשיב, מר אלי לורדו, והגיע למסקנה כי ניתן להשיג את איון המסוכנות ומניעת האפשרות שתהיה למשיב גישה לרכב, באמצעות חלופה של מעצר בית מלא, בפיקוח צמוד והפקדת ערבויות מתאימות, לפיכך הורה על שחרורו של המשיב למעצר בית מלא בבית הוריו ובפיקוחם.

12. לטעמי, צדק ב"כ העוררת כאשר טען, שבית המשפט התרשם מהאב כמפקח ראוי על בנו, ואולם לא קבע, כי ניתן לתת אמון במשיב עצמו, שהינו תנאי בלתי נפרד מבחינתה של חלופת מעצר, במיוחד בנסיבותיו של המשיב. אורח חייהם של ההורים והבן שונה לגמרי. המשיב עזב את הבית בגיל 15, ולא ברורה מה מידת יכולתם של הוריו לפקח עליו לעת הזאת כאשר המשיב הינו למעלה מ-23 שנים ואינו מתגורר יחד עימם. סבורני, כי במצב דברים זה, ובטרם שחרורו של המשיב למעצר בית בבית הוריו ובפיקוחם, היה מקום כי יבוקש תסקיר מעצר של שירות המבחן, אשר יבחן מבחינה מקצועית האם ועד כמה ניתן לתת אמון במשיב עצמו, והאם ועד כמה יכולים הוריו לפקח עליו, זאת מלבד התרשמותו של בית המשפט. אכן, ייתכנו מקרים בהם יוכל בית המשפט להתרשם בעצמו ממפקח מוצע בלא להיזקק לתסקיר של שירות המבחן. עם זאת, במיוחד בנסיבות דנן - כאשר המשיב גם הוכיח יותר מפעם שאין מורא החוק עליו, ואף מאסר על תנאי בר הפעלה המרחף מעל לראשו אינו מרתיעו, לכאורה, לשוב ולנהוג ברכב שעה שהינו פסול מלנהוג, בלא רישיון רכב תקף ובלא ביטוח, והמסוכנות היכולה לנבוע ממנו - דעתי היא, כי יש לקבלת תסקיר מעצר.

13. למען הסר ספק, מובהר בזאת, כי אין באמור לעיל משום ביטוי או מסקנה כי ניתן לשחרר את המשיב לחלופת מעצר. כל שנאמר הוא, כי בטרם קבלת החלטה לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר, כפי שעשה בית משפט קמא, ראוי לקבל תסקיר מעצר אשר יבחן את מיהות העושה ומהות המעשים, על מנת שלפני בית המשפט תהיה תמונה מלאה ככל שניתן.

14. על יסוד האמור, עררה של העוררת מתקבל והמשיב יוותר במעצר עד למתן החלטה אחרת על ידי בית המשפט לתעבורה.

ערו של המשיב נדחה.

15. שירות המבחן יגיש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

תסקיר המעצר יוגש לבית המשפט לתעבורה לא יאוחר מיום 11.2.14. לאחר קבלת התסקיר, יהיה רשאי בית משפט לתעבורה לעשות כמיטב חוכמתו לעניין בקשת העוררת למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, או לשחררו לחלופת מעצר.

ניתנה היום, כ"ט שבט תשע"ד, 30 ינואר 2014, במעמד ב"כ הצדדים והמשיב.

אהרון פרקש, שופט

עמוד 7

